

عنوان مقاله:

الگوی تعامل علوم انسانی و اجتماعی با مفهوم توسعه

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 13، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدسالار کسرائی - دانشیار پژوهشکده علوم اجتماعی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بهزاد اصغری - دکتری تاریخ، پژوهشگر پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

با پیشرفت های مادی و فنی عصر صنعتی در قرن هیجدهم میلادی، انسان معاصر برای تبیین موقعیت جدید خود، مفهوم توسعه را شکل داد. این مفهوم ابتدا با دستاوردهای مادی زندگی بشر شناخته می شد و ازاین رو فرایند توسعه توجه چندانی به دستاوردهای علوم انسانی و اجتماعی نداشت. این امر باعث شد الگوهای توسعه در ابتدا وجه کمی بیابد. اما این فرایند در بستر تاریخی دچار تغییر شد، زیرا پیامدهای برنامه های رشد محور و متکی بر آموزه های مدرنیزاسیون و اثرات مخرب اجتماعی، انسانی و زیست محیطی آن ها نقدهای بسیاری را در پی داشت، بنابراین موج تازه ای از بازگشت و توجه عمیق تر بر مولفه های انسانی (علوم انسانی) شکل گرفت. نوشتار حاضر در صدد پاسخ به این پرسش است که چه مولفه هایی از علوم انسانی در معنای عام آن در شکل گیری نظریه های متاخر توسعه نقش داشته و این مولفه ها چگونه به صورت بندی الگوهای نظری توسعه کمک کرده اند. روش مورد استفاده در این پژوهش روش نظریه مبنایی خواهد بود. به این معنا مولفه های تاثیرگذار علوم انسانی در امر توسعه از طریق کدگذاری باز از میان نظریه های و الگوهای توسعه استخراج و با کدگذاری محوری، مقوله بندی و در نهایت با کدگذاری انتخابی به ارائه مدل نظری ارتباط علوم انسانی و مفهوم توسعه منتهی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، توسعه، الگوی نظری، بستر تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1609179>

